

שמוניטין יצאו לו גם בעולם כולו. אופי כבוש, מאוס, ועל השואה הגדולה. למי של, לא הגיב מעולם בצורה קולנית. כל הרוך והענוג בו מוצנעים, עמוק, עמוק לפני ולפנים. כך כתב הסופר גרשון שופר, מן, על פרופ' יוסף אשרמן בסיפורו "הי כירורג הגדול".

"היה עלי להודות: בכל פעם שאביך מבצע ניתוח, תוקפים אותי רגשי-נחיתות. כירורגים מפורסמים לאימנעו נודמן לי לראות בעבודתם ליד שולחן הניתוחים, אבל אותה הרגשה הממלאת אותי כשאני רואה את אביך ליד שולחן הניתוחים, לא ידעתי בנוכחות אף אחד מהם. אתה מר-גיב כי פה ניגש אדם לערטל לעין את הסוד שאלוהים חתמו. ידי אדם קוראת תגר על מה שנפגם בעת היצירה." מספר ד"ר זמרינג לגלילה אודות אביה פרופסור גליק, בסיפורו האוטוביוגרפי של ק. צטי"ניק סלמנדרה, "ק. צטיניק" הוא יחיאל די-נור, הנשוי לנינה, בתו של פרופ' אשרמן. ביום החמישי האחרון הועלה זכרו של פרופ' יוסף אשרמן בטכס שנערך בבית-היולדות בקריה. הפעם, בניגוד לטכסי-הי זכרון השנתיים, יועד הטכס למתן שם רישמי לבית-היולדות. מעתה, ייקרא המ-קום בית-החולים על-שם יוסף סרלין.

עד לשבוע שעבר, נקרא המקום על שמו של פרופ' יוסף אשרמן. אומנם, שם זה לא נרשם רשמית וגם לא נחתם עלידי

ארליך וצ'יצ' בטכס או גם המונות?

שרי-הבריאות, אך עובדי בית-החולים, נשים שנוקפו למקום, ואיגודי רופאים בין-לאומיים נהגו לקרוא למקום על שם מקי-מו. מייסדו ומנהלו — יוסף אשרמן.

רופאים שר החלוצים. יוסף אשרמן נולד בשנת 1889 בצ'כוסלובקיה. בנעוריו היה חבר אירגון ברי-כוכב בפראג. הוא למד בבית-ספר לרפואה והתמחה במיילי-דוד ורפואת-נשים. במילחמת-העולם הרא-שונה שירת כקצין בצבא האוסטרי. בתום המלחמה נבחר להיות נשיא בוגרי בר-כוכב בפראג. עם המינוי, החל מפסק-המשך דרכו, והחליט כי המציאות הירי-דית מחייבת התמחות במיקצוע אחר — לא רפואה — אלא חלוציות ובניין הארץ.

הוא עלה לארץ ב-1920, התגייס לגדוד העבודה הציוני והשתתף בסליחת כביש צמח בגליל. ב-1921 נשא לאשה את מלכה וילנר בתו של משה שמואל וילנר מייסד שכונת נוה-יצדק, צפנית ליפו. שימעה של יוסף אשרמן הגיע אל הנרייטה סולד, ש-עסקה באותה תקופה בפיתוח הרפואה הממלכתית בישראל, כנציגת אירגון הני-שים, הדסה, בארצות-הברית. הנרייטה סולד פנתה אליו וניסתה לשכנעו, שלמען נוספת ברנין הארץ עדיף שיעסוק במיק-צועו וינצל את כישוריו. יוסף ניסה להי-מנע מכך, אך כוונתו להנרייטה סולד הסכים לשמש כרופא ביבנאל, עמק יזר-

במדינה

רעאל הגליל. מספרת גלילה, בתו של פרופסור גליק, בספר סלמנדרה של "ק. צטיניק": "הוא טילטל עצמו על חמור בלהט השמש, כדי לבצע ניתוחים מסוכנים גם בחושות-חומר של הערבים, וגם בתנאים פרימיטיביים ביותר. ...לא פעם, באותה הזדמנות, היה עליו לנתח באותן ידיים עצמן ניתוח קי-סרי גם אצל הפרה המקשה להמליט. יכול היה להסתדר בתל-אביב, או בירושלים, כפי שביקש ממנו. אבל הוא ביכר להיות רופאם של החלוצים שסללו את הכבישים הראשונים בארץ." **מייסד יורש-העצר.** אחרי שנים אה-רות, פנתה הנרייטה סולד שוב, והפעם שיכנעה אותו לבוא, ולהקים את שירותי הבריאות באזור תל-אביב. על כך אומרת גלילה: "עדיין לא ידעו בימים ההם כי אשה יולדת צריכה לבית-חולים. רק את הכתובת של פרופסור גליק ידעו. כך ביום וכך בלילה." בתחילה, היה זה מיבנה רעוע

פרופסור אשרמן רב המחלקות

ברחוב הרצל, שהכיל חדר אחד, שתי מיי-טות ושתי מיילדות. יוסף אשרמן החל לוחץ על אירגון הדסה בארצות-הברית. נתוספו תקציבים ובית-היולדות עבר לרחוב בלפור. עתה היה זה בניין פאר, של שלושה חדרים וכמה רופי-אים ומיילדות. ד"ר אשרמן נתמנה למנהל הבית והחל לפתח את שירותי הרפואה העירוניים ודגל דור נוסף של רופאי-נשים ומיילדות. רופאים שלמדו אצל ד"ר אשרמן, עדיין משמשים מנהלי מחלקות נשים בבתי-החולים בארץ. כאשר הדור השלישי עוסק היום ברפואת-נשים פעילה, לימים נתמנה יוסף אשרמן מנהל שיי-רותי המיילדות והגינקולוגיה של עיריית תל-אביב. מלבד מינוי זה נשא פרופסור אשרמן תארים רבים אחרים: נשיא הסי-תדור ורופאיה-נשים בישראל, חבר החב-רה האמריקאית לחקר העקרות, חבר החב-רה הגינקולוגית הצרפתית והברזילי-איות, וסגן-נשיא חברת ההפריה הבין-לאומית. נוסף לעבודתו הרגילה עסק ד"ר אשרמן גם במחקר, שעל שמו נקראת תיסמונת גליה: "סינדרום על שם אשר-מן" (הידבקויות בין קירות הרחם הגור-מות אי-פוריות, הפלות חוזרות ומות עובריים).

בשנת 1961 הוכתר כחתן פרס כבוד על שם הנרייטה סולד, לפיתוח הרפואה בארץ. לפני 18 שנה, כאשר סבלה המלכה פרח דיבה מקשיים בלידתה נועץ בעלה, השאה הפרסי, ברופאו, ואלה יעצו לו להועיק את פרופסור אשרמן שנחשב גדול הרופי-אים באותה תקופה. הפרופסור נסע בהס-תר לפרס ויילד את יורש-העצר, "אנשים העריצו אותו." מספר חתנו, יחיאל (ק. צטיניק) דינור, נשא אותו על כפיים, לכולם הוא התנהג כחבר ואב לעולם לא כבוס.

לפני 6 שנים נפטר פרופסור יוסף אשרמן, כשהיה בן 79 שנים. בשל הקשר האמיץ בינו לבין בית-החולים, נהוג היה לקרוא לבית-החולים על שמו, אף כי, ריש-מית, קרויות כך רק מחלקות הנשים. **מי נתן את ההזרקה?** באחרונה הוחלט, כי יש צורך בשם רישמי, כולל, לבית-החולים. בשם יוסף אשרמן לא די

היה, כנראה, למביני הדבר והוחלט לקרוא למקום על שם יוסף סרלין. מי החליט על כך?

אומר ד"ר הראל, מנהל שירותי הברי-אות העירוניים בתל-אביב: "הודיעו לי רק ברגע האחרון, במכתב משרי-הברי-אות, מר שוסטק, אני מסתייג מההחלטה, אך כבר היה מאוחר מדי." במישרד הברי-אות נאמר, כי ההחלטה לא יצאה משם ועיריית תל-אביב מסרה לעיתונות, כי גם לה לא היה יד בדבר. הסתבר כי ההור-ראה יצאה ממישרד האוצר, אשר בראשו עומד איש הליברלים השר שימחה ארליך. החליט השר, כי יש צורך חיוני לקבוע ולהזכיר את שמו של שרי-הבריאות לשעבר (1949-1953) איש הציונים-הכלליים, יוסף סרלין.

ההימור הצלחה. יוסף סרלין, נולד בפולין ב-1906. הוא למד בגימנסיה העבר-רית בביאליסטוק, וקבל תואר מוסמך למישפטים ולמדעיה-המדינה. יחד עם משה סגנו היה חבר אירגון הסטודנטים היהודי-דים-ציוניים. ב-1933 עלה לארץ, השתקע בתל-אביב, והחל עוסק בעריכת-דין. הוא היה חבר הוועד הפועל הציוני, סגן יושב-ראש ההתאחדות העולמית של הציונים ה-כלליים.

במלחמת השחרור, נבחר כחבר נשי-אות בית-הדין העליון של המפקד לשי-רות העם. כאשר נבחרה הכנסת הראשונה נה, נבחר יוסף סרלין להיות חבר בה. ב-1949 עם הצטרפותם של הציונים הכל-ליים לממשלת בן-גוריון נתמנה סרלין לשרי-הבריאות. בתפקידו זה, לחם בעד חוק בריאות ממשלתי, ושינוי שיטת הבי-חירות מייחסית, לאיורית-אישית, בדאג-תו לעתיד מיפלגתו החל מטפח את שימח-חה ארליך הצעיר. הוא עזר לו לקבל רשיון יבוא לעדשות אופטיות, דבר שהפך את ארליך אדם עשיר מאד.

כאשר החל המאבק בין יוסף סרלין ויר-ספ ספיר, החליט שימחה ארליך להצטרף לצד הצפוי לניצחון. הוא נטש את סרלין, ופנה לצידי של יוסף ספיר. הימורו לא נכשל, יוסף ספיר היה לראש התנועה, ומעמדו של ארליך התחזק.

בהיותו בן 67 נפטר יוסף סרלין. ביום הויכוח החמישי למותו החליט השר שימ-חה ארליך לגמול לזיכרו.

"שכחו את דמי" מעמד חילופי הד-שמות פגע בשתי המישפחות ובמוקירי זיכרם של שני האישים. עובדי בית-החור-לים, רופאים, אחיות ואנשי כוח-העזר הביעו מורת-רוח לגבי החלפת השמות. רובם עבדו עם פרופסור אשרמן ומוקירים את זיכרו. הם בחרו ועד פעולה, ד"ר יפו והאחות עדה פיק, לשם ניסיון למנוע את פניית שרי-הבריאות. כאשר התאכזבו, הת-כוונו לצאת בהפגנה בשעת הטכס, אך יום אחד לפני כן הגיע ראש העיריה שלמה להט, והצליח לשכנעם להמנע מהפגנה. ד"ר יפו ועדה פיק היו לבושי הלבן היחיי-דים בטכס, שאר העובדים הפגינו את דעתם באי-הופעה.

"שפכו את דמו" אומר יחיאל דינור, ואילו איתמר, בנו של סרלין, אומר: "מה כל הבעיה, אף פעם לא קראו למקום על שמו של אשרמן, או מה נזכרו עכשיו?" ואומנם, לטענת שר הבריאות ממשכות המחלקות להיקרא על-שמו של אשרמן. אומר דינור: "אז מה נשאר? המינון? טענתם איננה סבירה!"

בטכס נכחו ראש-הממשלה, מנחם בגין, שר האוצר שימחה ארליך, השר אליעזר שוסטק, שלמה להט, וד"ר הראל. אמר שוסטק בנאומו: "שניהם ראויים למקום. המקום ראוי להם", ואכן, ראוי לו לבית-החולים הקריה, שייקרא על-שם מייסדו ומנהלו, וראוי לו לשרי-הבריאות דאז שייקרא מוסד רפואי על שמו. אך אין זה מן הראוי, שיבוטל שם אחד מפני שמו של השני, וגדול רופאי הארץ יבוטל בפני עסקן מיפלגתי, מוכשר ככל שיהיה.

אורחים

האיראים באים

יהודי איראן שהגיעו

לישראל מתכננים

להמשך — מי איראן

ומי לארצות אחרות

"היהודים ההם הם פרימיטיביים, הם מדרגה רביעית ומטה!" זוהי דעתם של (החשך) (מעמוד 40)

הכוכב החורן

של אלו פת

ישראל בכדורסל -

בעיני הסל

איך שיתק ה, בוס של בוסנה את הרכו היוגוסלבי דליבסיץ', שקלע שתי נקודות ראשונות רק בדקה ה-18? ואיך גבר "אדריכל הניצחון" של מכבי תל-אביב עם חבריו במחי סלנים) על שחקניה ה-מאיימים של בוסנה סאריבו ביום החמישי בשבוע שעבר?

מאה-תשעים-וחמישה הסנטימטרים של גוף אתלטי וגמיש כפנתר, ופנים יפות תואר שכבר הרטיטו כמה וכמה לבבות בתל-אביב, שייכים למי שהוגדר עלי-ידי עוזר מאמן מכבי תל-אביב, אריה דוידסקו, שחוטא בטיפול פסיכולוגי חברתי בקבוצה, כאדם חברותי, בעל יכולת בלתי-רגילה לקשור קשרים עם חבריו לקבוצה. פול מקראקן, שחקן הרכש החדש של

מכבי תל-אביב למישחקי גביע אירופה. לקבוצות אלופות, מחייך למישמע התיאור המחמיא, ומוסיף שתי נקודות למאזן האגו האישי שלו.

"אישיותו עשויה מיקשה אחת", מוסיף דוידסקו, "הוא שלם עם מגרעותיו ויית-רונותיו, שלהם הוא מודע." השחקן שחוס-העור נירגש, אין זה דבר מפתיע, אם מביאים בחשבון את ההערצה העיוורת סביבו ואת אבק הכוכבים הנשפך ממנו. לעם ישראל, צמא הכדורסל, קם כוכב חדש, ואפילו לטל ברודי יש כבר מחליף.

הסטאר החדש היה יותר מבסוט, אם היו נותנים לו קצת שקט. הוא יודע שמכבי תל-אביב היא נכס-ציוברי, מייצגת מיספר אחד של הספורט הישראלי בעולם, אך, לדעתו, אין זו סיבה שאי אפשר יהיה ללכת ברחוב מבלי שיעצרו אותו לקבלת אוטוגרפים. הוא מעדיף היום להסתגר יותר ויותר בביתו. במישחק האחרון התעלה פול על עצמו והפגין יכולת בלתי רגילה. מה קרה, איפוא, במישחקים הקודמים? מדוע מתח שחקן זה את אתה עלו עד ליום החמישי בשבוע שעבר?

סוד החמישיה

הראשונה

מי ישחקי גביע אירופה השנה הינם מייחדים במיגס, האלופה, מכבי תל-אביב, שואפת להחזיר לעצמה את כבודה